Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

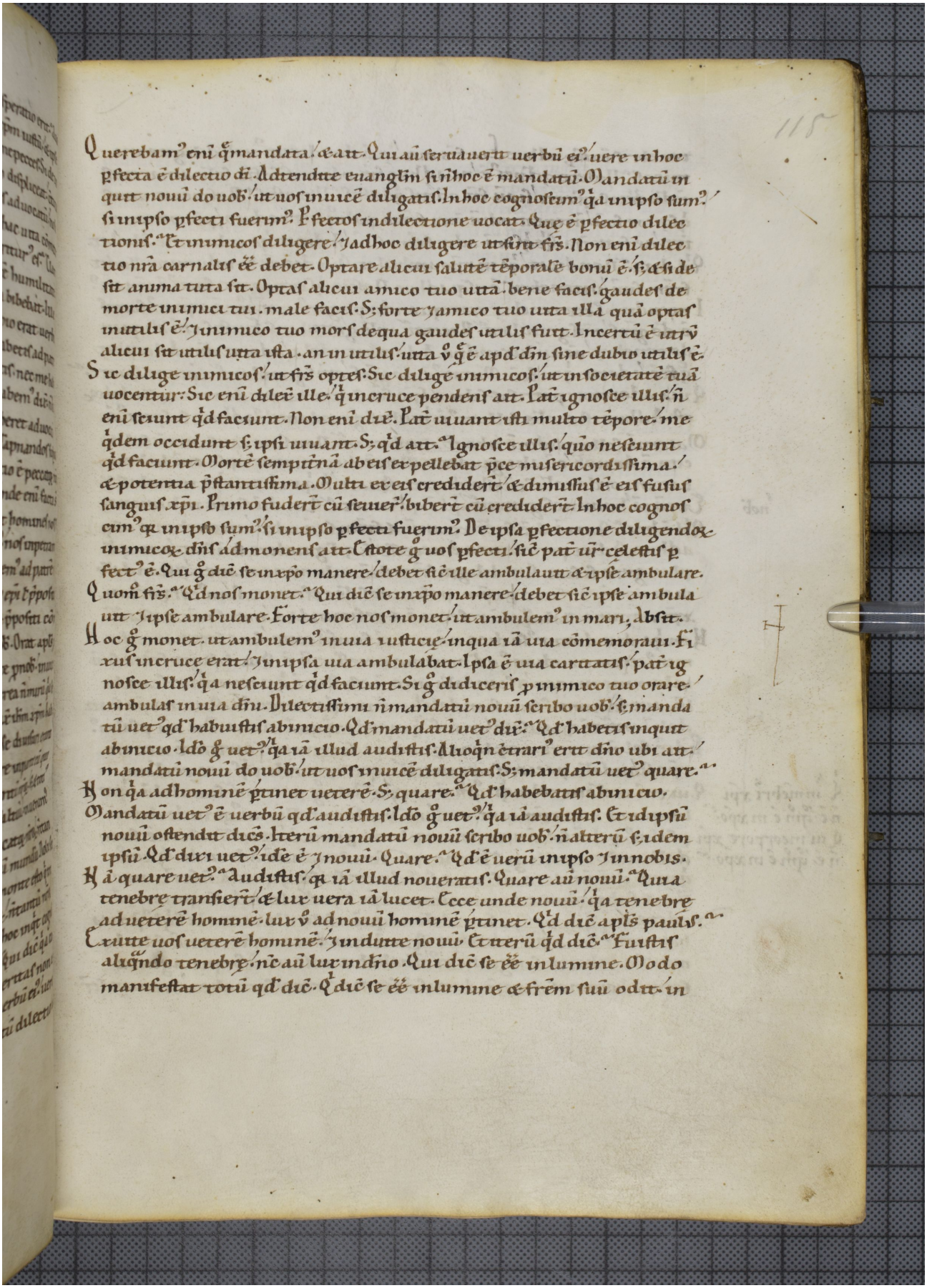

115

Querebam⁹ enī q̄ mandata / & ait. Qui aū seruauerit uerbū eius / uere in hoc
pfecta ē dilectio dī. Adtendite euanglīm sīm hoc ē mandatū. O mandatū in
quit nouū do uob / ut uos inuicē diligatis. In hoc cognoscim⁹ q̄a in ipso sum⁹ /
si in ipso pfecti fuerim⁹. Pfectos in dilectione uocat. Quę ē pfectio dilec
tionis. Et inimicos diligere / Ad hoc diligere ut sint frs. Non enī dilec
tio nra carnalis ēē debet. Optare alicui salutē tēporalē bonū ē / s; & si de
sit anima tuta sit. Optas alicui amico tuo uita bene facis / gaudes de
morte inimici tui. male facis. S; forte Jamico tuo uita illa quā optas
inutilis ē / Jinimico tuo mors de qua gaudes utilis fuit. Incertū ē utrū
alicui sit utilis uita ista. an in utilis / uita ū q̄ ē apd dīm sine dubio utilis ē.
Sic diligē inimicos / ut frs optes. Sic diligē inimicos / ut in societate tua
uocentur: Sic enī dilexit ille / q̄ in cruce pendens ait. Pat ignosce illis / ñ
enī sciunt q̄d faciunt. Non enī dixit. Pat uiuant isti multo tēpore / me
q̄dem occidunt s; ipsi uiuant. S; q̄d ait. Ignosce illis / quō nesciunt
q̄d faciunt. Mortē sempitnā ab eis expellebat pce misericordissima /
& potentia pstantissima. Multi ex eis crediderūt / & dimissus ē eis fusus
sanguis xpi. Primo fuderūt cū seuiēt / biberūt cū crediderūt. In hoc cognos
cim⁹ q̄ in ipso sum⁹ / si in ipso pfecti fuerim⁹. De ipsa pfectione diligendo
inimicos dīs admonens ait. Estote ḡ uos pfecti / sicut pat ūr celestis p
fect⁹ ē. Qui ḡ dicit se in xpo manere / debet sicut ille ambulauit & ipse ambulare.
Quom frs. Qd nos monet. Qui dicit se in xpo manere / debet sicut ipse ambula
uit. Jipse ambulare. Forte hoc nos monet / ut ambulem⁹ in mari, absit.
Hoc ḡ monet. ut ambulem⁹ in uia iusticię / inqua ia uia cōmemorauit. Fi
xus in cruce erat / Jinipsa uia ambulabat. Ipsa ē uia caritatis / pat ig
nosce illis / q̄a nesciunt q̄d faciunt. Si ḡ didiceris p inimico tuo orare /
ambulas in uia dīni. Dilectissimi ñ mandatū nouū scribo uob / s; manda
tū uet⁹ q̄d habuistis ab initio. Qd mandatū uet⁹ dicit. Qd habetis inquit
ab initio. Idō ḡ uet⁹ / q̄a ia illud audistis. Aliq̄n ētrari⁹ erit dīno ubi ait /
mandatū nouū do uob / ut uos inuicē diligatis. S; mandatū uet⁹ quare.
Non q̄a ad hominē pīnet uetere. S; quare. Qd habebatis ab initio.
O mandatū uet⁹ ē uerbū q̄d audistis. Idō ḡ uet⁹ / q̄a ia audistis. Et idipsū
nouū ostendit dicēs. Iterū mandatū nouū scribo uob / ñ alterū s; idem
ipsū. Qd diuī uet⁹ / idē ē Jnouū. Quare. Qd ē uerū in ipso Jinnobis.
Nā quare uet⁹. Audistis. q̄ ia illud nouerātis. Quare aū nouū. Quia
tenebrę transierūt & lux uera ia lucet. Ecce unde nouū / q̄a tenebre
ad uetere hominē. lux ū ad nouū hominē pīnet. Qd dicit apls paulus.
Exute uos uetere hominē / Jinduite nouū. Et iterū q̄d dicit. Fuistis
aliq̄ndo tenebre / nc aū lux in dno. Qui dicit se ēē in lumine. Modo
manifestat totū q̄d dicit. Qd dicit se ēē in lumine & frem suū odit / in